

MACFUNDAMENTALIST

Jack Nouws

MacFundamentalist

Meer dan honderd Apple-columns

◀fisk

Opgedragen aan de liefste en geduldigste Mevrouw Nouws die er bestaat

Tekst: Jack Nouws

Illustraties: Albo Helm

ISBN: 978-94-021342-7-8 (paperback)

ISBN: 978-90-819304-1-3 (e-book)

NUR: 401

© 2015 JJC Nouws en CFP

© 2015 Albo Helm

INHOUD

- 7 **Een Mac heeft geen virussen en is toch besmettelijk**
Voorwoord
- 11 **Columns voor MacFan 1998-2014**
Honderd columns
- 317 **O rijkdom van het onvoltooide**
Ongepubliceerde columns voor MacFan
en proefcolumns voor MacFan.nl
- 340 **Columns voor Metro**
Inclusief item uit Nouws' Nieuws
- 353 **Columns voor andere media**
Met de tekst van een gesproken radiocolumn
- 360 **Verantwoording**

EEN MAC HEEFT GEEN VIRUSSEN EN IS TOCH BESMETTELIJK

Honderd columns voor MacFan

Het scheelde weinig in 1996 of Apple was verdwenen. Op het moment dat Steve Jobs als interim-CEO aantrad, zat er voor een paar maanden geld in kas. De beurswaarde was met driekwart gedaald, de omzet bijna gehalveerd en er was twee jaar op rij moedeloos makend verlies gemaakt. Ondertussen puilden de pakhuizen uit van Performa's en zat er acht maanden lang geen notebook in het assortiment. Mismanagement en eindeloos uitmelken van MacOS maakten een lachertje van het bedrijf dat in 1984 met de Macintosh de personal computer heruitvond. De media koppelden 'Apple' aan 'zieltogend' en speculeerden door wie het zich moest laten overnemen. Oracle? Philips? Sony? Disney?

Weinig mensen geloofden dat Jobs erin zou slagen Apple van de ondergang te redden. Behalve iedereen met een Mac, ik voorop.

Op de MacWorld Expo 1997 in de RAI nodigde toenmalig MacFan-hoofdredacteur Alfred Konijnenbelt me uit een column voor het blad te schrijven, terwijl in de deprimerende hal ernaast pallets vol Performa's, PowerBook Duo's en LaserWriters tegen dumprijzen eruitgingen.

Steve Jobs maakte een einde aan de verwarrende productlijn van slome Performa's, aan de Newton en aan de Mac-klonen die de winst van Apple wegknaagden. Hij sloot vrede met Microsoft en wist dat zover te krijgen het voortbestaan van Microsoft Office voor Mac te garanderen en 150 miljoen dollar in Apple te investeren.

Maar nog steeds had Apple de schijn tegen. Dat verklaart waarom ik in mijn eerste columns wild om me heen sloeg tegen alles en iedereen met kritiek op Apple. Ik en iedereen met een Mac wist dat het gebruiksgemak en de betrouwbaarheid onvergelijkbaar waren met een 'Wintel', zoals een computer met Intel-processor en Windows op de harde schijf heette.

En fanatiek waren we, als we een Mac hadden. We startten handtekeningenacties om software en cd-roms die een Mac kon

lezen. We boden ons aan als vrijwilliger om in Primafoonwinkels het stuntelende personeel te helpen met de verkoop van de iMac. Misschien was dat geen fanatisme. Ook geen religieuze overtuiging, om maar een doodoener te noemen, maar angst. Angst dat wij uiteindelijk ook op zo'n grijze kast moesten werken. Met Windows. Van Microsoft, ook nog eens.

Gelukkig liep het goed af. Jobs veranderde Apple van sukkeltje in succesnummer. Niet dat ik daar ooit aan getwijfeld heb.

De zestien jaar waarin ik honderd columns voor MacFan schreef, is in computertijd een eeuwigheid. In 1998 was de PowerPC G3 nog maar net op de markt. De iMac maakte zijn entree en OS X was niet meer dan een belofte. Werkgeheugen ging per MB, processorsnelheid in MHz en harde schijven mat je nog lang niet in TB's. Internet stond in de kinderschoenen en 128 Kbps heette breedbandinternet. Microsoft was oppermachtig. Google was net opgericht. YouTube en Facebook bestonden niet. In Nieuwegein werd nog aan het idee van wifi gesleuteld.

Het (mobiele) internet is nu de belangrijkste manier van communiceren. Gedrukte media hebben het moeilijk. Desktops en notebooks zijn ondergeschikt aan smartphones en tablets. Wie had dat ooit gedacht. Ik ook niet.

Lees daarom de columns ook als geschiedenis.

Huiver om eens grote namen die verdwenen zijn of aan de zijlijn staan. Laser. Tulip. Compaq. MySpace. Hyves. IBM. Sony. Nokia. Microsoft.

Lach om de verbeterheid waarmee Mac-gebruikers een aangifteprogramma voor de belasting wilden en om de behoefte aan een NS Reisplanner of een Postcodeboek op cd-rom. Een postcodeboek! Een cd-rom!

En grinnik vooral ook om mijn vooringenomen gedram en mijn wensen, aanbevelingen en verlangens die nooit ingewilligd zijn. Ja, waar kan iemand zich toch druk om maken. Apple kwam telkens uit de hoek met iets wat niemand had verwacht. Ik ook niet.

Ik zag in die zestien jaar om me heen steeds vaker mensen overstappen en soms nog fanatieker dan ik de zegeningen van de

Mac verspreiden. De hegemonie van de iPod, de schok van de iPhone, de vliegende start van de iPad, het maakte duidelijk dat kiezen voor Apple niet meer kiezen was voor een eiland of een doodlopende weg. Een Mac is besmettelijk zonder je te infecteren. Je zult mij niet horen klagen dat Mac, iPhone en iPad niet meer exclusief zijn, nu huisvrouwen, dealers en scootermocro's er ook een hebben. Hoe meer mensen, hoe liever het me is.

Honderd columns in zestien jaar, het zijn er eigenlijk niet veel, niet meer dan hink-stap-sprongen door het Apple-landschap. Ik versleet in die tijd twee uitgevers (Jan van Die en Paul Bloemers) en drie hoofdredacteuren (Alfred Konijnenbelt, Miro Lucassen en Ferry Piekart). Albo Helm bleef mijn columns verluchten. Iedere keer dacht ik er een geschreven te hebben die onmogelijk was te illustreren, maar Albo bewees keer op keer het tegendeel. Zijn tekeningen vormen een eenheid met mijn teksten en ik ben blij dat ze samen gebundeld zijn.

Apple is nu een van de grootste en winstgevendste bedrijven uit de geschiedenis. De geschiedenis, zelfs de recente geschiedenis, bewijst dat zoiets nooit voor eeuwig is. Maar als er iets is wat Apple kan, is het precies het tegenovergestelde doen van wat iedereen denkt, weet en verwacht.

Jack Nouws
Utrecht, 2015

Ik werk niet met Windows 95, ik werk met WP

MacFan 14, januari-februari 1998

Dit is het begin van een zinloze serie over de Macintosh. Nou ja, hij is niet zinloos, maar hij hoort hier niet te staan. Dit stuk hoort op pagina twee van de Volkskrant. Of ergens in de Veronicagids, of zelfs in het eerste het beste huis-aan-huisblad. Ik hoef hier immers niet te vertellen waarom mijn bloed sneller gaat stromen als ik in Beverly Hills 90210 een PowerMac ontwaar, of in een reclamespotje een Apple-logootje. Dat hebben we immers allemaal.

Als collega's en burens klagen over corrupte directory's en onleesbare bestanden, over software die niet goed installeert, onbegrijpelijke dipswitches en jumpertjes, leunen wij met een leedvermakelijke grijns achterover en zeggen 'O? Je hebt geen Macintosh zeker?' Als er een negatief stukje over Apple in de krant staat sturen wij meteen ingezonden brieven. We vertellen enthousiast dat een Nobelprijswinnaar zijn werk op een Mac deed.

Wij beweren bij hoog en laag dat Macintosh beter is dan Windows en we gaan hoger en sneller praten tot we ons gelijk krijgen.

Dit krankzinnige gedrag is al veel journalisten opgevallen. ‘Apple heeft geen klanten maar fans’, stond eens in de Volkskrant. Ons gedrag is fanatiek op het religieuze af. Dat heeft de Amerikaan Guy Kawasaki ertoe gebracht om zichzelf met een behoorlijke dosis zelfspot ‘Evangelist’ te noemen.

Op vrijdag 31 oktober 1997 stond er weer zo’n typisch stuk in de Volkskrant. Deze keer *Zure Apple* van Lucas van Grunsven, die al eens vaker uit de buitenlandse pers heeft overgeschreven. Niet echt een expert, meer het ‘ik heb het in de Wall Street Journal gelezen, dus het is waar’-type. Zo’n journalist die Macintosh ziet als een exotisch soort Windows, voor gelovigen die zich krampachtig aan mooi vormgegeven kastjes vastklampen. Zijn stuk had de schijn van objectiviteit, maar de enige positieve woorden over Macintosh kwamen van Roel Wigboldus, een van de systeembeheerders van SpiderNet. Van Grinsven strooide met bijwoorden en bijvoeglijke naamwoorden. In zijn stuk geeft Apple dingen ‘ruiterlijk toe’ en de Europese marketing manager Nigel Turner ‘spuutert tegen’, terwijl het wereldmarktaandeel ‘verschrompelt’ en het Nederlandse ‘bedroevend’ laag is. Hij merkte op dat het woord Apple de laatste tijd in één adem genoemd werd met ‘zieltogend’ of ‘noodlijdend’. Tja, als het in de krant staat is het waar, Lucas van Grinsven vergat daarbij gemakshalve dat hij die stukken zelf had geschreven.

Wat Van Grinsven – en eigenlijk elke andere humorloze journalist – eens zou moeten doen, is niet lacherig constateren dat Mac-gebruikers Bill Gates zien als de Antichrist (wat hij ook is) en dat het woord van Apple bij hen erin gaat als het woord Gods in een ouderling (wat niet zo is). Wat hem zou moeten interesseren WAAROM dat is. WAAROM volwassen mensen zich gaan uitsloven en aanstellen voor Apple, een multinational die als eerste doel heeft zoveel mogelijk geld aan hen te verdienen. WAAROM een verzameling elektronica bij de ene groep mensen zo’n emotionele reactie teweegbrengt en een bijna identieke verzameling bij een tien keer zo grote groep niet.

Ik heb er wel een verklaring voor. Laatst vroeg iemand (een rechtenstudente) aan me waarom ik nog met een Mac werkte. In

haar nieuwe tekstverwerker hoefde zij namelijk alleen maar op een icoontje te klikken en dan rolde haar werk uit de printer ('Goh, dat wil ik ook,' dacht ik). Ik vroeg haar welke testverwerker dat was.

'Windows 95,' antwoordde ze.

'Dat is geen tekstverwerker, dat is een besturingssysteem,' zei ik.

'Dat is niet waar,' zei ze, 'want ik schrijf er al mijn teksten mee.'

Ik kon zeggen wat ik wilde, gelijk kreeg ik niet.

Een ander (voorlichter bij VROM) zei met een stalen gezicht:

'Ik werk niet met Windows 95, ik werk met WP.'

'Je bedoelt WP voor DOS?' vroeg ik.

'Uh... nee, WP 5.1,' antwoordde hij.

De meerderheid van de Wintel-gebruikers ziet geen verschil tussen besturingssysteem en tekstverwerker. Ze weten niet beter.

Mac-gebruikers zijn naar verluidt slimmer dan gemiddeld en hun computer is een vriendelijk, doorzichtig en humoristisch apparaat in plaats van de opgeleukte typemachine die Wintel-computers zijn: als bijvoorbeeld het batterijtje op het moederbord van een Mac leeg raakt, is het eerste symptoom dat de klok naar de geboortedatum van Steve Jobs springt*. Hoe kun je niet liefdevol over zo'n computer praten?

In het artikel van Lucas van Grinsven zegt Roel Wigboldus dat er onder de Apple-aanhangers heel wat fundamentalisten zitten, arrogante lieden die bij Macintosh zweren. Ik ben er een van. Ik ben zo'n arrogante fundamentalist. Mij krijg je niet achter een Windows-bak, ook al gaat Apple morgen failliet. Met de nieuwste Macs kun je trouwens nog zeker tien jaar vooruit. Desnoods leer ik programmeren zodat ik zelf software kan schrijven. Ik rij immers ook nog steeds in een Daf (die gewoon Eurosuper lust. En op de HCC-dagen van 2025 zit ik naast de Philips 2000- en de Atari Falcon gebruikersgroep om software uit te wisselen voor een echte Mac Plus uit 1989.

e-mail: jack_nouws/cfp@spidernet.nl

thuispagina: www.casema.net/~jnouws

*) Hier vergis ik me. Die datum is niet de verjaardag van Steve Jobs, maar van Ray Montagne, ontwerper van de klokchip.

Op dubbele snelheid naar Nergenshuizen

MacFan 15, maart-april 1998

In de jaren 1970 merkte de busmaatschappij BBA dat er steeds minder mensen in de bus van Zundert naar Breda en omgekeerd stapten. De logische stappen die men dan neemt, zijn het verlagen van de frequentie, verkorten van de route en uiteindelijk afschaffen van de hele lijn. De BBA begon echter een experiment en verdubbelde de dienstregeling tot twee bussen per uur en breidde de route uit. Daarnaast vervingen gloednieuwe, ruime en luxueuze bussen de afgeschreven wrakken. Het resultaat was te voorspellen: het aantal Zundertenaars per bus steeg spectaculair.

Oppeppen van zieltoegende openbaarvervoerlijnen gebeurt nog steeds. Luxueuze interciti's met 'een krantje en een croissantje' moeten mensen in de trein krijgen. In Utrecht gaat binnenkort de binnenstad op de schop om een vrije busbaan aan te leggen die je zo snel mogelijk dwars door het centrum naar de Uithof brengt, het academisch- en kantorencentrum van de stad. Omdat uit veiligheidsoverwegingen de bus maximaal 30 kilometer per uur mag, heet die geen snelbus, maar 'Hoogwaardig Openbaar Vervoer'. Best mooi, maar om ruimte maken worden de gewone lijnen, die ook vaker stoppen, opgeheven.

Dat is de vergissing die het ov tegenwoordig helaas veel maakt. Oppeppen doe je niet alleen door snelle en luxueuze bussen en treinen in te zetten, maar ook door ze vaker te laten rijden. Door Utrecht rechtstreeks via de nachttrein met Rotterdam te verbinden en de nachttrein niet aan de Randstad voor te behouden. Door bussen en treinen en trams op elkaar te laten aansluiten.

Op een uitgeverij waar men net op 200 MHz Pentium-computers met Windows 95 was overgeschakeld, liet een redacteur zien hoe de 'directory's', 'subdirectory's' en 'files' met duizelingwekkende snelheid over het scherm schoten. Heel indrukwekkend, dat gaat op mijn PowerBook inderdaad veel langzamer, maar het duurde ongelogen tien minuten voor hij het juiste document in de juiste versie had gevonden. Dat kan ik sneller. De snelheid van een

Wintel-computer zegt niets. De Amsterdamse Kalverstraat doorkruis je ook sneller op een fiets dan met een Porsche 911.

Eind 1996 was een aantal leden van SpiderNet het kotsbeu dat de Belastingdienst adverteerde met een belastingdiskette voor iedereen met een computer: 'Leuker kunnen we het niet maken. Wel gemakkelijker.' Ja. Zolang het geen moeite kost, want een Mac-versie kon er niet vanaf. De zeldzaam arrogante antwoorden van de Belastingdienst op de protestbrieven en alle frustratie voor afwezige software leidde tot een heuse Mac-actie.

Zelfs Apple Nederland deed mee. De gesprekken in Bunnik leidden tot onthullende uitspraken, die erop neerkwamen dat de marketingstrategie van Apple Nederland zo goed was, dat het afkalven van het marktaandeel tot drie procent (in de rest van Europa haalt Apple tien), veroorzaakt werd door omstandigheden buiten Apple om.

Tja, als er minder mensen in de bus stappen kun je ervoor kiezen de lijn op te heffen of de dienstregeling uit te breiden. Apple Nederland had dat laatste moeten doen.

Het is een leugen dat er geen software voor de Mac is te krijgen. Elke bedrijfstak kan automatiseren met een Mac, van commerciële omroepen tot accountants. Maar het gaat juist om die dingetjes waar ik in mijn huiskamer plezier van heb. Er is inderdaad MacGirotel, maar de Postbank negeert het bestaan ervan. Het Postcodeboek voor Mac is verdwenen omdat niemand wist dat het bestond. De Allerhande cd-rom is alleen voor Windows én Mac omdat er bij VNU een paar Mac-fundamentalisten zitten. Er is nooit meer een update gekomen op de Nederlandse WP 3.0, zodat die onder OS 8 nu waardeloos is. Er had een belastingdiskette kunnen zijn, er had een NS-reisplanner kunnen komen: er zijn vergaande besprekingen geweest, maar Apple heeft niet gedaan wat het had moeten doen. Door bijvoorbeeld financieel te helpen met de ontwikkeling van de software. Door gegarandeerd een aantal pakketten af te nemen. Door softwareontwikkelaars een gratis Mac te geven. Door Katja Schuurman in te huren.

Ik doe sinds 1994 alles met een PowerBook 165. Met 4 Mb extra RAM en een grotere harde schijf, is de 33 MHz 030-processor snel genoeg voor alle programma's die ik nodig heb. Toch ben ik laatst bijna bezweken voor de aanbieding van een PowerMac 6500/250/32/4Gig/Zip/256L2/33k6/3DSRS/15"AV voor 3.999 gulden ex. btw. Erg veel cijfertjes voor dat geld, maar een leverancier raadde het me af: binnenkort verschijnt de G3-versie van de 6500, die twee keer zo snel zal zijn.

Da's mooi. Dan kan ik twee keer zo snel niet de NS-reisplanner raadplegen, twee keer zo snel geen belastingaangifte doen per diskette, twee keer zo snel niet elektronisch bankieren, twee keer zo snel geen Nijntje aan mijn nichtjes laten zien, twee keer zo snel de Van Dale woordenboeken op cd-rom niet raadplegen en twee keer zo snel mijn WordPerfect 3.0-documenten niet meer printen.

De neef die er verstand van heeft

MacFan 16, mei-juni 1998

Op 12 december 1997 zou ik bij een Amsterdamse uitgever een contract gaan ondertekenen. Het werd een week later. Het standaardcontract van de erkende Nederlandse uitgeverijen zit tegenwoordig namelijk in de computer. Iemand heeft hen wijsgemaakt dat dat handiger is. Helaas was de uitgeverij net overgeschakeld van DOS op Windows 95 en daarmee ook op Word. Alleen, het contract was een WordPerfect-bestand. Daarom moest ik terugkomen als iemand met verstand ervan het geconverteerd had. Nou ja, verstand: het contract dat ik later heb ondertekend staat vol spatiefouten, verkeerde fontgroottes en versprongen tabs. Al genoeg reden om voorgoed de schurft aan Windows 95 te hebben.

Zo heb ik nog een paar voorbeelden. Het scholingsbudget 1998 van de gemeente Haarlem gaat voor tachtig procent naar de overschakeling van DOS op Windows 95. Bij de overheid is dezelfde overschakeling voorlopig stopgezet omdat binnen het netwerk niemand elkaar nog kan bereiken. Kortom: de invoering van Windows 95 kost zoveel tijd en geld dat het bijna het bestuur van stad en land lam legt. Welkom in de wereld van Windows.

En waarom leven wij in vredesnaam in die wereld?

Computers zijn voor de meesten nog steeds eng en ingewikkeld. Nederlanders zijn niet gevoelig voor autoriteit zegt men, maar ze kijken nog steeds met ontzag naar anderen die met computers overweg kunnen. Dat de politici Vermeend en Wijers wel eens Quake speelden was nieuws. Een floppy van schrijver Marcel Möring, kritisch Windows 95- en Mac-gebruiker, heeft het Letterkundig Museum gehaald. Dat was nieuws, een schrijver zonder computerangst. (De meeste romanschrijvers turen nog naar groene of amberkleurig letters op een zwarte achtergrond. De 21 commando's die ze nodig hebben voor WordPerfect 4.2 kennen ze uit hun hoofd. Er zijn er nog die hun werk op 5,25" disk inleveren.)

Dus daar staat hij dan, op bruiloften en partijen: de neef die er verstand van heeft. Hij koopt op de HCC-dagen een systeemkast met voeding, een moederbord, controllers en wat PCI-kaarten en maakt daar een computer van. Jumpertje hier, geheugenadresje daar. Hij heeft de bèta-versie van Windows 98. Hij ziet een computer als een printplaat, niet als gebruiksvoorwerp (als hij een wasmachine mocht ontwerpen zaten er een gaspedaal en een toerenteller op.) Hij praat smalend over Macintosh. Duur. Niet compatibel. Geen software voor te krijgen. Ideaal voor Photoshop, ja. Plug-and-play heeft Windows 95 ook. Trouwens bijna failliet en opgekocht door Microsoft, dus modern antiek.

Natuurlijk is een Mac duurder dan een zelfbouwer of een multimedia-PC van de Aldi. Maar dat is een Compaq Presario of een IBM Aptiva ook. En wat heet duur? Het is niet voor niets dat de commerciële omroepen in Nederland allemaal met Mac werken. Waar men elk dubbeltje omdraait levert een Mac dubbel en overdwers zijn geld op. 'Geen software voor de Mac' betekent over het algemeen dat er op beurzen geen cd-roms met illegaal gekopieerde Mac-software te koop zijn.

Een motief om van DOS naar Windows te gaan is dat de investering in hard- en software niet verloren zou gaan. Mooi niet. Vergeet die AT met 386. Software die onder DOS werkt doet het niet onder Windows 3.11. Back-ups onder Windows 3.11 gemaakt, zijn vaak voor Windows 95 onleesbaar. Gek genoeg kan een Macintosh alles lezen, van DOS tot Windows NT 4.0 en is daarmee

meer compatibel met Wintel dan Wintel. Ik heb anderhalf jaar een kantoor gedeeld met een journaliste die na lang aarzelen haar AT toch maar niet ingeruild had voor een Mac. Vanwege de opdrachten die ze kreeg en uitdeelde, zat ze vast aan een Wintel, had iemand die er verstand van had haar wijsgemaakt. Want een Mac was niet com-pa-ti-bel. Meestal kon ze de ingeleverde DOS- en Windows 3.11-bestanden met haar gloednieuwe Aptiva niet lezen. Die converteerde ik dan voor haar op mijn PowerBook.

Ik sloot laatst een externe Compaq cd-romspeler aan. Scsi-kabel vastgemaakt, pc-diskette weggegooid en de inhoud van de Mac-diskette naar de systeemmap gesleept, herstart en alles werkte. Een vriend van mij installeerde een nieuw programma en is toen twee dagen bezig geweest zijn geluidskaart, grafische kaart en cd-romspeler weer tegelijk aan de praat te krijgen.

Huisvaders. Journalisten. Ambtenaren. Academici. Kleine zelfstandigen. Ze luisteren braaf naar de onzin van de neef die er verstand van heeft en kopen een Wintel. O, en dat gaat best goed, tot ze een programma installeren of iets uitbreiden of insteken. Gelukkig kan de neef alles oplossen. Als hij tijd heeft. Zelf proberen en concluderen doen ze in hun computerangst niet, omdat ze soms helemaal niet weten dat er zoiets bestaat als een Macintosh. Het erge is dat ze daardoor een fijne eenvoudige computer mislopen. Natuurlijk heeft een Mac kuren, maar die zijn sneller en eenvoudiger op te lossen, zelfs zonder een neef. Voor de doorsnee gebruiker (negentiende van de mensen), die zijn stroomverbruik in een statistiek wil hebben, die af en toe een spelletje wil spelen en op internet zijn eigen homepage wil zien en de tietten van Pamela Anderson, is en blijft een Mac gemakkelijker.

Een groot internationaal accountantsbedrijf is vorig jaar van Mac naar Windows 95 gegaan. Het aantal IT'ers is er verdrievoudigd. De neef die er verstand van heeft is er vaak een. Daarom zijn er meer pc's dan Macs: IT'ers haten Macs. Macs in je bedrijf halen is jezelf werkloos maken. Die neef heeft er niet alleen verstand van. Hij vreet ervan.

En ik ben zo'n Mac-fundamentalist die met religieuze overtuiging tegen beter weten in zijn gelijk probeert te krijgen. Naar mij luistert niemand.

Apple go Holland!

MacFan 17, juli-augustus 1998

Als het tijd is voor het reclameblokje zegt de Veronica-presentatrice, leunend op haar quasi-noncha opgetrokken rechterbeen, dat we er even uitgaan voor de commercial break. De verkeerscentrale in Driebergen, bekend van de verkeersinformatie op de radio, heet binnenkort Traffic Center. In Utrecht gaat de universiteit een geheel Engelstalig college opzetten en de Hema verkoopt een

nylon crinkle shopper.

Gaan we binnen afzienbare tijd niet alleen de gulden inruilen, maar ook onze Nederlandse taal? Het lijkt er wel op, als je de taalpuristen in de brievenrubrieken moet geloven. Gelukkig valt het erg mee. Engels klinkt heel erg flashy, maar 'Veronica goes Holland' is van een gênante truttigheid.

Waarom denken wij dan dat het Engels langzaam de taal overneemt? Omdat we midden in een informatiseringovergang zitten en zo goed als alle innovaties op media- en computergebied uit Amerika komen. Processor. Harddisk. Computer. Internet. Backbone. Homepage. Floppy. Removable. Wordprocessor. File. Folder. Back-up. Joystick. Surfen. Toen Nederlanders nog als slavenhandelaren en piraten de wereldzeeën beheersten, zijn over de hele wereld talen besmet geraakt met zeemans- en

scheepvaarttermen. En met andere fijne Nederlandse woorden zoals ‘apartheid’ in Zuid-Afrika en ‘doronken’ in Japan.

Zolang er geen Nederlandstalig alternatief is voor een computerterm zoals tekstverwerker en thuispagina, is er niets tegen rechtstreekse overname van computerlingo. Je moet er toch niet aan denken dat we het hier op zijn Frans en Duits doen, en een processor een ‘uitrekenaar’ noemen en een floppy een ‘slappertje’.

Mieren- en kommageneuk lost zich vanzelf op. Maar er is een computertaalprobleem dat veel serieuzer is.

Tot 1995 kreeg iedereen bij een Performa WordPerfect 3.0a NL meegeleverd en anders kon je het daarna wel voor een tientje op een van de beurzen scoren. Ik gebruik het programma al bijna vier jaar. Al mijn opdrachtgevers goddank nog steeds. Het programma is helaas niet bugfree. Zo was op de dag dat ik de floppy met de definitieve versie van een manuscript ging inleveren opeens de helft van de files onleesbaar wegens ‘documentfout’. Onder MacOS 8 blijkt het programma incompatibel met heel veel printerdrivers. Ik zou dus graag naar WP 3.5.4 migreren. Ik doe het alleen niet. Vanaf 3.5 is WP namelijk alleen in Engelstalige versie te krijgen. Corel heeft laten weten dat er geen Nederlandstalige updates meer van komen. Op naar de Dark Side dan maar. Als je de bladen moet geloven is Word 98 een indrukwekkend programma. Het draait lekker snel en de documenten zijn probleemloos uit te wisselen met de Windows-versie. Microsoft heeft alleen laten weten dat er geen Nederlandstalige versie uitkomt.

Deze zeldzaam arrogante houding betekent dat er op het moment geen up-to-date professionele Nederlandstalige tekstverwerker is voor de Mac. Waarom vind ik dat zo belangrijk? Heel eenvoudig. In Nederland en Vlaanderen is het Nederlands de voertaal. En al lees ik romans vrij probleemloos in het Engels en al haal ik nagenoeg alle stompzinnige vertaalfouten uit de ondertiteling van de commerciële zenders, ik wil niet ‘save as’ doen, maar ‘bewaren als’. Er zijn termen die ik gewoon niet begrijp in het Engels en als Mac-gebruiker ben ik niet gewend the fucking manual te lezen of de helpdesk te bellen.

In de tijd dat ik voor het blad SUM schreef, was ik blij dat de uitgever Hans van Brussel eigenhandig WriteNow 2.0 tot

Nederlands had geëdit. Ik wil niet hoeven nadenken wat die commando's in het menu betekenen, het moet meteen en onmiddellijk duidelijk zijn.

MacOS is het gebruiksvriendelijkste besturingssysteem dat er bestaat, daar is iedereen het over eens. Maar wat heb je aan gebruiksvriendelijke Engelstalige software? Kan ik nog van user friendly praten als ik met een woordenboek ernaast mijn commando's moet doorvlooien? Er zijn al zoveel overtuigend klinkende (maar onjuiste argumenten) waarom Windows beter is. Laat dit er in godsnaam niet bijkomen: 'Er is alleen Engelstalige software voor de Mac.'

De hardcore power-users snappen de drukte niet, maar ik voel me al radeloos als ik de preferences van Netscape open. Ik laat functies voor wat ze zijn omdat ik ze niet begrijp, of ik laat een programma voor wat het is, omdat ik denk dat het niet kan wat het zou moeten kunnen.

In de Windows-wereld is een Nederlandse interface gelukkig ook geen regel. Hier ligt dus een grote taak voor Apple Nederland. Onlangs is er een groep vertegenwoordigers van Nederlandse bedrijven die wilden achteruitstappen naar Wintel, op kosten van Bunnik op snoepreisje naar Cupertino gestuurd. Dat was heel slim. Ook heel slim zou het zijn om aan de consument te denken en de software suppliers eens op te vrijen. Een Nederlandse AppleWorks is niet voldoende. WordPerfect 4 NL, Word 98 NL, HomePage 3 NL, Netscape 4 NL, dat willen we hebben, een volledig Nederlandstalige computer. De technofreaks vinden het vast onzin, maar het maakt het leven van de mensen die een video al moeilijk te bedienen vinden (de rest van ons) een stuk gemakkelijker.

In augustus verschijnt de geruchtmakende iMac, die Apple in Amerika levert met heel, heel veel software. Bij de presentatie verscheen er 'Hello' op het scherm. Het zou mooi zijn als er bij de introductie in Nederland 'Hallo' staat.

Effe dimme, Gates

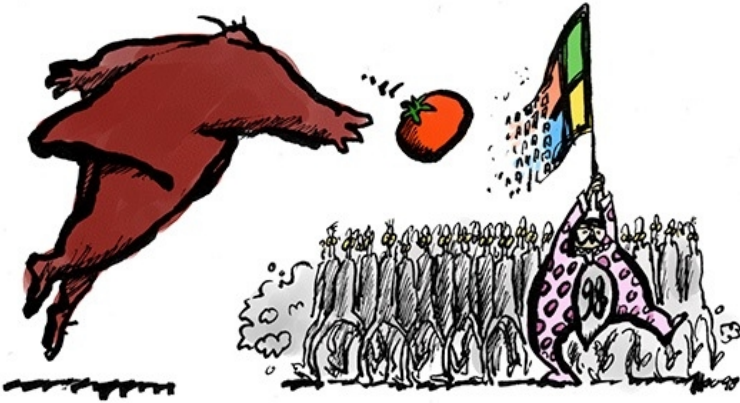
MacFan 18, september-oktober 1998

Utrecht, september 1998

Beste Jan Marijnissen,

In Amerikaanse films zie ik wel eens brave burgers met een misstand naar hun *congressman* stappen. Dat is iemand uit dezelfde staat die dankzij hun stem in het Congres in Washington zit. In Engelse films gebeurt het ook, geloof ik, dat mensen hun eigen MP hebben. Als het in de film kan, dan kan het ook in de werkelijkheid en als het in Amerika of Engeland kan, dan kan het ook in Nederland. Daarom schrijf ik deze brief aan u. U kunt namelijk in de Tweede Kamer tegen wie u maar wilt 'Effe dimme' zeggen dankzij mij. Ik heb op u gestemd omdat ik van dwarsliggers hou. Mensen die door roeien en ruiten gaan. Mensen die proberen anders te denken. En ik zit dus met een misstand.

Ik woon in het centrum van Utrecht en elke dag heb ik een file in de straat. Claxons, scheldende chauffeurs, uitlaatgassen: ik hoef het niet uit te leggen. Nu denkt u: schrijf een brief aan Henk Westbroek, want ik ga niet over plaatselijk verkeersbeleid. Helaas kan de dwarsligger van Utrecht mij hier niet bij helpen. Dit is groter. Die file ontstaat namelijk door de computerwinkel waar ik naast woon. De hele godganselijke dag stoppen er brave huisvaders, gestreste zakenmannen en opgefokte jongemannen hun auto en leveren hun weigerende computer af. Op de computers die ze naast mij verkopen, zit namelijk het besturingssysteem Windows. Door alleen maar naast een computerwinkel te wonen leer je al dat je Windows moet vermijden. Je leert ook wat Windows kost: draaiende motoren in de file, mensen die te laat komen, bedrijfjes die hun administratie niet kunnen bijwerken, vaders die hun kwetsbare kinderen afsnauwen. En dat niet alleen. Dankzij Windows denkt iedereen dat een computer na een half jaar verouderd is en binnen twee jaar alleen sloopwaarde heeft. Wat ik naast me toch allemaal met het grofvuil zie verdwijnen...

Ik werk zelf met een Macintosh van Apple, misschien heeft u daar wel eens van gehoord. Daar heb je ook wel eens problemen mee, maar die los je veel sneller op. En daardoor zit je veel minder vaak duimen te draaien. En weet u wat ook zo grappig is: je ziet nooit Apples bij het grofvuil. Ze verouderen niet zo snel: systeemversie 8.1 werkt bijvoorbeeld op vijf jaar oude Macs en je kunt met een tien jaar oude Apple nog het Internet op. En ik ken mensen die hun Mac uit 1986 nog steeds gebruiken voor spelletjes, of om er faxen op te ontvangen. Dat dat kan, hè? Mooi is dat.

Daarom wil ik graag dat u iets aan de hegemonie van Microsoft doet. Ik heb er geen moeite mee dat Bill Gates er zo ongelofelijk rijk mee is geworden dat hij het begrotingstekort van Nederland een paar keer kan aanvullen zonder honger te hoeven lijden. Waar ik moeite mee heb is dat het ten koste gaat van de arbeidsproductiviteit, van investeringen en van het milieu. En dat die hegemonie zelfs ten koste gaat van het bestuur van Nederland. Zo goed als alle ministeries werken namelijk nog met pc's met MS-DOS. Laten we zeggen dat MS-DOS een braadpan is zonder handvatten, dan is Windows een slimme handgreep die je aan zo'n pan vastklemt. Maar wat gebeurt er dan: door dat handvat passen twee eerst identieke braadpannen niet meer in elkaar. Zoiets gebeurt nu in Den Haag. De mensen van de automatisering gingen Windows invoeren en plots konden de verschillende departementen elkaar niet meer bereiken. Zelfs ambtenaren binnen één gebouw kampten ermee. Afijn, u krijgt er nog wel mee te maken.

Ze lijken in Den Haag wel een stel huisvrouwen die thuiskomen van de Huishoudbeurs en dan in de keuken met hun nieuwe aankoop niet meer voor elkaar krijgen wat die aardige vlo gebekte standwerker wel lukte (het was een trucje).

En weet u wel wat Windows voor de Nederlandse taal doet? De accenten en trema's zijn zo moeilijk op een pc te vinden dat veel mensen 'ge-eist' gaan tikken, of 'industrieen'. Kijk de ondertiteling op tv er maar op na.

En dan het millenniumprobleem. U weet dat ze bepaalde wetten pas na het jaar 2000 zullen invoeren. Allemaal door MS-DOS en door Windows. Van Microsoft. Wat kost dat wel niet? Het goedkoopste was het geweest om naar Macintosh over te stappen. Als Windows niet goed samenwerkt met MS-DOS en er nieuwe pc's moeten komen, waarom wordt Windows dan toch de standaard in Den Haag? Er waren wel mensen op ministeries die Macs hadden, maar die nemen er nu afscheid van. Het is nog erger. Microsoft sponsort hogescholen en universiteiten. Je kunt daar dan afstuderen in Microsoft-software.

Het idee is op zich niet gek, maar in naam van de onafhankelijkheid alleen als iemand ook cursussen Macintosh-, Be-en Linux-software geeft. Kunt u eens uitzoeken welke gek dat heeft bedacht? Er zitten in Den Haag een paar ongelofelijke sukkels die een dankbare prooi zijn voor elke tot automatiseringsdeskundige omgeschoolde student sociologie die in zijn lease-Astra komt voortrijden. Of er is een enorm corruptieschandaal aan de gang.

Ik geloof dat het de bedoeling is dat er een minister van Communicatie en Internet komt. U kunt dat niet worden, omdat u in de oppositie zit, maar wilt hem dan wel het vuur aan de schenen leggen? Vooral veel Kamervragen waarom men de Macintosh in Nederland negeert, terwijl bewezen is dat het een computer is die misschien wat duurder in de afschaf is, maar veel en veel goedkoper in het gebruik. Terwijl een pc een soort Lada is: goedkoper in de aanschaf, maar veel en veel duurder in het gebruik.

Of is dat geen goed voorbeeld voor de SP?

Vriendelijke groet,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Jack de Vries', with a large, sweeping flourish underneath.

Wie appels met peren vergelijkt, verkoop knollen voor citroenen

MacFan 19, november-december 1998

Zoals mijn oma altijd zei: statistieken kunnen niet liegen. Statistici wel. Verschillende computersystemen met elkaar vergelijken is heel moeilijk, omdat prioriteiten, sentimenten en blinde vlekken een objectief oordeel vertroebelen. Windows en Mac, A-merk en klonenbakker. Het is appels met peren vergelijken. Maar het gebeurt toch. Zomer 1998 liet daarvan een sterk staaltje zien in Apple-onvriendelijke Nederland. Terwijl in de VS de koers van het aandeel Apple steeg en iedereen over elkaar heen buitelde over de iMac, bewees het juninummer van InfoWorld dat onder Quark XPress 4.0 een PowerMac met G3-processor slechts een kwart van de snelheid haalde van een pc-kloon met een Pentium II-processor, die ook nog eens drieduizend gulden goedkoper was. InfoWorld is een vakblad voor IT'ers: dat zijn de mensen bij een bedrijf die beslissen dat ze de goedkoopste computers aanschaffen en daarna overuren maken om ze te laten doen wat ze horen te doen.

Het objectieve artikel *Apple of Winter* vergeleek verschillende Apple- en pc-systemen onder Adobe Photoshop 4.0 en Quark XPress 4.0 objectief met elkaar. De uitslag was objectief vernietigend voor Apple en als ik een objectieve IT'er was geweest dan wist ik het wel. Weg met die Apples en zoals de objectieve

conclusie van de objectieve schrijver Dick Simonis luidt: 'Hoe brengen we dat de verstokte, Mac-gebruikende ontwerpers aan hun verstand?' Als het bij dit ene artikel was gebleven, dan hadden we ons zorgen kunnen gaan maken, maar er volgde een klucht. In het juli/augustusnummer van MacWorld verscheen hetzelfde artikel opnieuw, enigszins herschreven, onder de titel *Mac of Windows* en in het septembernummer van Computer!Totaal verscheen het geactualiseerd nogmaals, als *Blijft het Apple of wordt het Windows?* De ontwerper Toni van Leeuwen was hierin opeens gepromoveerd tot coauteur. Dat oogde vast objectiever. In de artikelen schrijven de auteurs smalend over het fanatisme waarmee Mac-mensen hun computer verdedigen, maar deze publicatiedrift is onovertroffen: de auteurs rammelen bij én de IT'ers én de Mac-gebruikers én de pc-gebruikers erin dat de Mac passé is. Ze noemen mij wel eens drammerig, maar dit is pc-evangelisme tot in het absurde. Het is zoveel van het goede dat het komisch is. Je zou bijna denken dat er iets achter steekt.

Als je de artikelen leest, lijkt de objectiviteit gewaarborgd. Simonis maakt zich bijvoorbeeld in de Computer!Totaal-versie vrolijk over Jan Zandbergen en Jan Kuitenbrouwer die in HP/De Tijd 'slachtofferig zeverden' over de vorm van prullenbakjes en ander ongerief bij Windows. Daar 'zeverden' ze inderdaad over. En terecht: de vorm van gebruiksvoorwerpen en icoontjes is onderwerp van echte wetenschap. Wat Simonis verzwijgt zijn de echte problemen van Kuitenbrouwer met zijn Compaq: bijvoorbeeld de onmogelijkheid een encyclopedie op cd-rom te gebruiken zolang er een spelletje is geïnstalleerd. Het was het een of het ander, op een pc van duizenden guldens. Als een objectieve pc-expert dat 'ongerief' noemt, wanneer is iets dan een echt probleem?

De gegevens in de artikelen liegen er niet om te. Zoals de schrijvers zelf terecht opmerken: de rekensnelheid van de processor alleen bepaalt niet de snelheid van een computer. En daarin schoot de geteste G3 PowerMac tekort. Het zal best dat een G3-processor van 266 MHz een Pentium II van 400 MHz op rauwe rekensnelheid wegvaagt en dat hij minder stroom gebruikt en goedkoper in de aanschaf is voor Apple. Maar zonder AGP-videokaart en zonder Ultra-2 Wide SCSI blijft een PowerMac

achter bij een pc-kloon uit Delft. Zeker zolang Apple de lagere prijs van een G3-processor niet ten goede laat komen aan de consument. Onomstotelijk waar.

Mijn oma had gelijk: cijfers liegen niet, auteurs wel. Het gaat niet om de snelheid van een computer, het gaat erom hoe snel een mens ermee werkt. Hoe lang duurt het voor ik het besturingssysteem onder de knie heb? Hoe snel los ik problemen op? Hoe gemakkelijk is het installeren van extra lettertypes? Hoeveel Photoshop plug-ins zijn er? Hoe vind ik een zoekgeraakt bestand? Wat gebeurt er als ik een uitbreidingskaart of extra apparatuur installeer? Wanneer is de hardware afgeschreven? Hoeveel kapitaal vernietig ik (lettertypes, programmatuur en manuren voor converteren) als ik overstap? Bestaat die klonenbakker in Delft over een jaar nog? Welke tijdsbesparende dingetjes heeft MacOS meer of minder dan Windows? Allemaal dingen die niet zijn getest en meegenomen. En dan was de conclusie heel anders geweest.

De objectieve artikelen van Simonis maken eigenlijk slechts één ding duidelijk: op pc's werkt op dit moment Quark XPress 4 het beste. Is dat wel zo? In de artikelen staat een interessante anekdote. Er was een probleem met het testdocument dat opeens van 13 naar 43 MB groeide en dat Windows in het (tergend trage) virtuele geheugen stopte. Na ettelijke vergeefse telefoontjes en e-mails naar Amerika, maakte men het testdocument gedwongen opnieuw. Vertel me eens Dick Simonis, je bent een volle dag bezig om dit soort rare Windows-problemen op te lossen op een pc van Dyme met 400 MHz PII. Denk je niet dat je dan op een PowerComputing met 100 MHz 601 PPC sneller klaar was geweest, ook al was die 84 keer langzamer? Om over een Mac met G3 te zwijgen.

De computerexpert van BN/De Stem Leon Krijgen beweerde dat MacWorld-hoofdredacteur Gert-Jan Oelderik uit protest ontslag nam omdat zijn uitgever hem dwong Simonis' artikel te publiceren. Het zou smeugig nieuws en een karakterdaad zijn geweest, maar Krijgen beweerde ook dat de abonnees van MacWorld uit protest massaal hun abonnement opzegden en het blad twee maanden later herrees als Publish. Tja, als een objectieve pc-expert dat gelooft, dan gelooft hij alles. Zo zie je hoe iedereen van onzin zijn waarheid kan maken. Van knollen citroenen.

MacFundamentalisme wast witter

MacFan 20, januari-februari 1999

Ik ben MacFundamentalist en kom daar voor uit. ‘Moet dat geschop tegen pc’s nu echt?’ krijg ik soms te horen. Ja, dat moet. Als de MacFundamentalisten er niet zijn, blijven internetsites als die van onderstaande Oomko opdoemen. Hij vroeg om een reactie op de stellingen die hij op zijn thuispagina’s plaatste. Hij maakte het me erg makkelijk.

Zoveel jaar terug toen IBM nog een machtig bedrijf was en de wondere wereld die computer heet aan het begin van een bloeiende periode stond, was er ook een bedrijfje met de naam CRAPintosh (vrije vertaling van macintosh). CRAPintosh maakte (en maakt) de CRapple...

De Macintosh is een MODEL computer gemaakt door het BEDRIJF Apple. Hoe stom kun je zijn?

...een computer die sinds het begin in de schaduw van de PC gestaan heeft.

De personal computer zoals we die nu kennen is door Apple bedacht, sukkel.

Dit bedrijfje probeerde met allerlei snode plannen IBM uit de markt te drukken. Eerst met reclames waarin de oh zo mooie IBM PC aan gort werd geslagen en vervolgens met nog meer vuile marketing trucks.

Dat heet concurrentie. Je moest eens weten hoe IBM in de jaren 1970 werkte. Met de Apple I en II veranderden Steve Jobs en Steve Wozniak een speledingetje in een echte thuiscomputer. Op het moment dat IBM met de PS1 uitkwam, was Apple marktleider. Dus volgens jou vallen reclame maken en vuile marketingtrucs (ik neem aan dat je geen vrachtwagens bedoelt) onder 'snode plannen'?

Maar het mocht niet baten, op een aantal cruciale momenten heeft macintosh een aantal flinke marketing-blunders gemaakt.

Au. Daar is geen speld tussen te krijgen.

IBM daarentegen wist altijd de goede beslissingen te nemen. Hetgeen resulteerde in een groter marktaandeel en een alsmaar groeiend succes.

Wie is er marktleider? Niet IBM, maar Compaq. Het verschil tussen IBM en Apple is dat de laatste de Macintosh met patenten dichtspijkerde, zodat het onmogelijk was klonen te bouwen. IBM had dit verzuimd, waarna klonenbakkers meer geld met pc's verdienden dan IBM. Door een marketingBLUNDER van IBM is de IBM-KLOON de norm geworden.

Hier zijn we bij het eerste en misschien wel het belangrijkste punt aangekomen om niet voor een apple te kiezen, maar wel voor een stabiele PC met Windows.

Computers zijn niet stabiel, of instabiel. Besturingssystemen wel. Geloof me, allebei zijn even stabiel of instabiel, of herinner je je de demonstratie niet meer van Windows 98?

Vertel mij eens: waarom zouden wij kiezen voor een computer waarvoor bijna geen software te krijgen is.

Dat er geen Mac-versie bestaat van een Windows-programma wil niet zeggen dat er geen programma is dat anders heet, maar hetzelfde doet. Meestal betekent het argument 'er is geen Mac-software te krijgen' dat je geen cd-roms met illegale software kunt kopen. Of bedoel je spelletjes? Je wilt toch niet zeggen dat je een paar duizend gulden gaat uitgeven om je pc als Playstation te gebruiken?

Loop eens een willekeurige computervinkel binnen. 100 procent van de software is voor de Windows 95 pc, waarvan een procentje of 5 ook op een CRapple gedraaid kan worden.

En dat is me kwaliteitssoftware, zeg! Ik zie voornamelijk veel cd-roms met cursussen Windows. Uit onderzoek is gebleken dat Mac-gebruikers drie tot vijf keer zoveel software gebruiken dan pc-gebruikers. Ik moet je gelijk geven dat je niet zomaar Mac-software in een winkel kunt kopen; je moet catalogi van tientallen pagina's dik doorbladeren.

Zeg nou zelf: lijkt het je niet zwaar frustrerend wanneer je een dure computer gekocht hebt en het blijkt nauwelijks mogelijk er software voor te bemachtigen.

Ja. Net zo frustrerend als een dure pc te hebben waarop Windows 98 niet werkt omdat hij anderhalf jaar oud is. Of waarvan de geluidskaart onvindbaar is na het installeren van een back-up programma.

Dan hebben we het punt van de ondersteuning. Iedere computergebruiker heeft wel eens hulp nodig met de computer of computerproblemen. En ga nou niet zeggen dat een CRapple nooit problemen heeft, want dat heeft-ie wel. Ik ken namelijk iemand die zo'n ding bezit, een hele schok, geloof me.

Inderdaad. Ik heb problemen. Ik heb ook wel eens het systeem opnieuw geïnstalleerd. Toch zeker al tien keer. Ik ken veel pc-

gebruikers en die lopen altijd te kankeren op hun pc. Mac-gebruikers hebben het onderling ook over hun Mac. Maar die praten er bijna altijd liefdevol over. Pc-bezitters nooit.

Iedereen met een Windows PC kent wel één of meer personen die in het (uitzonderlijke) geval van een probleem even kunnen helpen. Maar hoeveel mensen ken je nou die iets van een CRapple weten. Bovendien hoeveel mensen ken je die een CRapple hebben?

Ik zal wel een uitzondering zijn: meer dan de helft van mijn omgeving werkt met Mac. En wij helpen elkaar allemaal. Grappig dat jullie dat ook doen.

Zo komen we aan bij het gebied waar we over geld gaan praten. Omdat CRapple 's het nooit gemaakt hebben in ons mooie landje zijn ze dus ook nauwelijks te krijgen.

Waar maak je je dan druk om?

Tenzij je in het westen van het land woont, zul je vele kilometers moeten rijden om een zaak te vinden waar ze CRapple's verkopen. Dit kost geld: benzine is niet bepaald gratis.

Nooit van thuisbezorgen gehoord? Ga me niet vertellen dat die benzine zo zwaar telt. Ik ken mensen die tachtig kilometer op en neer naar de Makro rijden en vergeten dat ze voor vijftien gulden benzine hebben verreden.

Stel je nou eens voor dat er aan je blije CRapple een onderdeel stuk gaat. Dan moet je dat hele klere eind weer opnieuw rijden om aanspraak te maken op de garantie. PC-zaken daarentegen zijn in elke normale plaats te vinden. Dit scheelt een hoop in de kosten in het uitzonderlijke geval er iets mis mocht zijn met je PC.

Door de hele tijd te hameren op haperende Macs en pc's die in het uitzonderlijke geval kapot gaan, ga je bijna in je verhaal geloven. Ik woon naast een pc-zaak en het is de hele tijd af en aanrijden van

ontevreden klanten. En er zijn niet zoveel pc-zaken die zelf repareren; de meeste moeten opsturen.

Doordat er meerdere computersystemen op de markt zijn, ontstaan er ook meerdere standaarden. En je begrijpt het natuurlijk al. Het is niet de bedoeling dat er meer dan één standaard is.

Nee, want als er meer dan één standaard bestaat, is er ook geen standaard. En die hebben we ook niet. We kennen MS-DOS, Unix, Solaris, NextStep, Amiga, Linux, PPCLinux, Be, Windows 3.x, 95, 98 en NT. En MacOS.

Dus moeten we allemaal unaniem kiezen voor één standaard: de PC.

DUS? Waarom? Omdat jij dat vindt? De kwaliteit van de software van Microsoft is geruchtmakend slecht. Hun monopolie is angstaanjagend. Overigens is er inderdaad één standaard: Microsoft Office.

Hiermee ben ik aan het slot gekomen van mijn eerste artikel in de anti-serie. Kortom: koop PC en geen CRapple.

Gaap.

Graag ontvang ik reactie op: Oomko@freemail.nl

Ik heb Oomko de gevraagde reactie gegeven. Een paar dagen later was zijn 'Anti-Apple'-pagina verdwenen. Het overtuigende bewijs: MacFundamentalisme wast witter.

De onzichtbare Macintosh

MacFan 21, maart-april 1999

Een mop: Een man komt bij een uitzendbureau in Groningen.

‘Heeft u ervaring met Windows?’ vraagt de intercedente.

‘Nee, wel met Macintosh,’ zegt hij.

‘Wat is een Macintosh?’ vraagt ze.

Uitgelachen? Dan heb ik er nog een. De NS liet in het fanclubblad van Voordeelurenkaart-bezitters En Passant weten dat er slechts vijftienduizend Mac-gebruikers waren. Dat was gebleken na overleg met ‘de firma Macintosh’. Nee, kruip terug op je stoel, er komt er nog een. Iemand zei tegen me: ‘Ik zag op teletekst dat de aandelen Macintosh flink naar beneden zijn gegaan.’ Het bedrijf Macintosh is een kledingconcern.

Of eigenlijk, ik denk dat we eigenlijk beter een potje kunnen gaan janken.

Vijftienduizend Mac-gebruikers volgens de NS? Ik geloof dat dat minder is dan de oplage van MacFan. Het bewijst in ieder geval dat de Mac in Nederland nagenoeg onzichtbaar is. Niet voor ons MacFundamentalisten, natuurlijk. Wij hebben aan een groothoekshot van links achter al genoeg om te zien of er een PowerMac 5400, een Quadra 9500 of een PowerBook 1400 in beeld is. Voor de gelukkige meerderheid is dat echter irrelevante informatie. De Mac is immers een fraai

vormgegeven, niet uitbreidbaar, duur en achterhaald apparaat dat alleen geschikt is voor Photoshoppende vormgevers en gehandicapten. Vraag bij zaken als DynaByte of Vobis eens naar Mac-compatibele software of apparatuur en tien tegen een dat ze vragen of je vormgever bent (en als je weg bent noemen ze je een debiel dat je een Mac hebt).

Het grappige echter is dat in Nederland de Mac achter de schermen toch een belangrijke rol speelt. De Volkskrant, die niet bekend staat om een objectieve Mac-berichtgeving, laat zelfs werknemers in een pc-privé project iMacs kopen. Windows NT heeft zijn positie in de grafische wereld verdubbeld, maar dat is in orde van twee naar vier procent. Nagenoeg elke commerciële omroep is geheel geautomatiseerd met Macs. Waarom? Omdat een commerciële omroep geld verdient door de onkosten zo laag mogelijk te houden. Door het personeel onder te betalen en de staf zo klein mogelijk te houden. Dan neem je Macs, omdat ze minder onderhoud nodig hebben en minder snel verouderen dan pc's. Ik heb het al eens eerder aangehaald en hij blijft leuk: nadat KPMG Nederland gedwongen overstapte naar Wintel, VERDRIEVOUDIGDE de automatiseringsafdeling. Dat idee.

De decors van Goede Tijden Slechte Tijden staan niet alleen vol Macs, de serie wordt tegenwoordig rechtstreeks op de harde schijf opgenomen en digitaal gemonteerd. Op Mac. Politie, ANWB, de afdeling Psychologie van de VU Amsterdam, audio-zaken, wijnwinkels, kaasfabrieken, grasveredelingsbedrijven: overal staan de Macs.

Een niet onaanzienlijk deel van de cd-roms wordt op de Mac geproduceerd en dan geconverteerd naar Windows.

In feite zou het een stuk moeilijker gaan in pc-land als er geen Macs meer zouden zijn.

Door de alomtegenwoordige beige kasten van het Wintel-imperium zijn in Nederland de Macs snel vergeten.

De Postbank heeft een nieuwe tv-reclame met weer zo'n liedje van Fluitsma en Van Tijn, dat we met 15 miljoen Nederlanders zijn

en dat we allemaal anders zijn, maar dat de Postbank de bank van ons allemaal is en dat we daar allemaal terecht kunnen.

Behalve als je zakelijk wilt Girotellen met je Mac en als particulier ben je ook lastig met MacGirotel ('Wat zegt u? MacGirotel? Nee, dat ondersteunen wij niet, dat is een programma van Apple MAC. (sic)'). De Dikke van Dale komt op cd-rom, maar zal er ooit een Mac-versie komen? Waar is die belastingdiskette voor Macintosh? Als je ernaar vraagt lachen ze je nog net niet uit.

'Macintosh? Wat is een Macintosh?'

Sinds het onverbidelijke succes van de veelkleurige iMac – die Primafoon angstvallig 'pc' blijft noemen – moet het Nederland wel duidelijk zijn wat een Macintosh is.

(In computerland monkelt men al flink dat het belachelijk is dat door slimme marketing een computer op zijn uiterlijk verkoopt en niet op zijn prestaties. Hé, zeikerds, het is ook door slimme marketing dat een hopeloos ingewikkeld, door bugs geplaagd, besturingssysteem als Windows de norm is.)

Sinterklaas, Joost Zwagerman, Annemarie Ooster, ze hebben allemaal een iMac. Onze geliefde Lucas van Grinsven schrijft minstens eens per maand over Apple in de Volkskrant en tegenwoordig niet eens negatief. Nog een paar maanden en iederéén weet wat een Macintosh is.

Gelukkig, want qua vormgeving heeft Apple een weg gekozen die ervoor kan zorgen dat de Mac in Nederland letterlijk zal verdwijnen. De iMac, de nieuwe blauwe PowerMac, de komende draagbare modellen, ze hebben allemaal één ding gemeen: een enorm Apple-logo, bij de PowerMac zelfs gecombineerd met een reusachtig: G3.

Gezien de strenge reclamewetten in Nederland, die elk logo op het T-shirt van een schaatser als sluikreclame bestempelen, kan het niet anders betekenen dan dat voor de camera's draaien alle Macs uit beeld moeten.

Dag GTST, dag Actienieuws, dag Breekijzer, dag Unit 13. Dag Macintosh.